

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען אלה |
 תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה
 את אחיו בצאן והוא נער את-בני בלהה ואת-בני
 זלפה נשי אביו ויבא יוסף את-דבתם רעה אל-
 אביהם: ³ וישראל אהב את-יוסף מכל-בניו כפי-בן
 זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: ⁴ ויראו אחיו כפי
 אתו אהב אביהם מכל-אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
 דברו לשלם: ⁵ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו
 עוד שנא אתו: ⁶ ויאמר אליהם שמעו-נא החלום
 הזה אשר חלמתי: ⁷ והנה אנחנו מאלמים אלמים
 בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם-נצבה והנה
 תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: ⁸ ויאמרו
 לו אחיו המלך תמלך עלינו אם-משול תמשל
 בנו ויוספו עוד שנא אתו על-חלמתי ועל-דבריו:
 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר
 הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
 עשר כוכבים משתחוים לי: ¹⁰ ויספר אל-אביו ואל-
 אחיו ויגער-בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר
 חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיד להשתחוות
 לך ארצה: ¹¹ ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-הדבר:
¹² וילכו אחיו לרעות את-צאן אביהם בשכם: ¹³ ויאמר
 ישראל אל-יוסף הלא אחיד רעים בשכם לכה
 ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ¹⁴ ויאמר לו לך-נא
 ראה את-שלוש אחיד ואת-שלוש הצאן והשבני
 דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שקמה: ¹⁵ וימצאהו
 איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר
 מה-תבקש: ¹⁶ ויאמר את-אחי אנכי מבקש הגידה-
 נא לי איפה הם רעים: ¹⁷ ויאמר האיש נסעו מזה כי
 שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו
 וימצאם בדתן: ¹⁸ ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
 אליהם ויתנבלו אתו להמיתו: ¹⁹ ויאמרו איש אל-אחיו
 הנה בעל החלמות הלז בא: ²⁰ ועתה | לכו ונהרגהו
 ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
 ונראה מה-יהיו חלמתינו: ²¹ וישמע ראובן ויצלהו
 מידם ויאמר לא נכנו נפש: ²² ויאמר אלהם | ראובן

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: ² אלה |
 תלדות יעקב יוסף בן-שבע-עשרה שנה היה רעה
 את-אחיו בצאן והוא נער את-בני בלהה ואת-בני
 זלפה נשי אביו ויבא יוסף את-דבתם רעה אל-
 אביהם: ³ וישראל אהב את-יוסף מכל-בניו כפי-בן
 זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: ⁴ ויראו אחיו כפי
 אתו אהב אביהם מכל-אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
 דברו לשלם: ⁵ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו
 עוד שנא אתו: ⁶ ויאמר אליהם שמעו-נא החלום
 הזה אשר חלמתי: ⁷ והנה אנחנו מאלמים אלמים
 בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם-נצבה והנה
 תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: ⁸ ויאמרו
 לו אחיו המלך תמלך עלינו אם-משול תמשל
 בנו ויוספו עוד שנא אתו על-חלמתי ועל-דבריו:
 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר
 הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
 עשר כוכבים משתחוים לי: ¹⁰ ויספר אל-אביו ואל-
 אחיו ויגער-בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר
 חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיד להשתחוות
 לך ארצה: ¹¹ ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-הדבר:
¹² וילכו אחיו לרעות את-צאן אביהם בשכם: ¹³ ויאמר
 ישראל אל-יוסף הלא אחיד רעים בשכם לכה
 ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ¹⁴ ויאמר לו לך-נא
 ראה את-שלוש אחיד ואת-שלוש הצאן והשבני
 דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שקמה: ¹⁵ וימצאהו
 איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר
 מה-תבקש: ¹⁶ ויאמר את-אחי אנכי מבקש הגידה-
 נא לי איפה הם רעים: ¹⁷ ויאמר האיש נסעו מזה כי
 שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו
 וימצאם בדתן: ¹⁸ ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
 אליהם ויתנבלו אתו להמיתו: ¹⁹ ויאמרו איש אל-אחיו
 הנה בעל החלמות הלז בא: ²⁰ ועתה | לכו ונהרגהו
 ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
 ונראה מה-יהיו חלמתינו: ²¹ וישמע ראובן ויצלהו
 מידם ויאמר לא נכנו נפש: ²² ויאמר אלהם | ראובן

אֶל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר
בַּמִּדְבָּר וַיֵּד אֶל־תִּשְׁלְחוּ־בוֹ לְמַעַן הִצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם
לְהַשִּׁיבוֹ אֶל־אָבִיו: ²³ וַיְהִי כִּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אָחִיו
וַיִּפְשְׁטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כְּתֹנֶתוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסְיִם
אֲשֶׁר עָלָיו: ²⁴ וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר רֶק
אֵין בוֹ מַיִם: ²⁵ וַיִּשְׁבּוּ לְאָכֶל־לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ
וְהִנֵּה אֲרֻחַת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגְּלַעַד וּגְמַלְיָהָם
נִשְׂאִים נִכְאֹת וְצָרִי וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה:
²⁶ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אָחִיו מַה־בָּצַע כִּי נִהְרַגְתָּ אֶת־אָחִינוּ
וְכִסִּינוּ אֶת־דַּמּוֹ: ²⁷ לָכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים וַיִּדְנוּ אֶל־
תְּהִי־בוֹ כִּי־אָחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אָחִיו: ²⁸ וַיַּעֲבְרוּ
אֲנָשִׁים מִדִּינָיִם סוֹחְרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־
הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים
כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה: ²⁹ וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל־
הַבּוֹר וְהִנֵּה אִין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו: ³⁰ וַיֵּשֶׁב
אֶל־אָחִיו וַיֹּאמֶר הִילֹד אֵינְנוּ וְאָנִי אָנָּה אָנִי־בָּא: ³¹ וַיִּקְחוּ
אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־
הַכְּתֹנֶת בַּדָּם: ³² וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסְיִם וַיָּבִיאוּ אֶל־
אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מִצְאָנוּ הַכְּרִנָּא הַכְּתֹנֶת בְּנֵךְ
הוּא אִם־לֹא: ³³ וַיִּכְרְהָ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנֵי חַיָּה רָעָה
אֶכְלָתָהּ טָרֶף טָרֶף יוֹסֵף: ³⁴ וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתּוֹ
וַיִּשֶׂם שֵׁק בְּמַתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בָּנוּ יָמִים רַבִּים:
³⁵ וַיִּקְמוּ כָל־בָּנָיו וְכָל־בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמְאֵן לְהִתְנַחֵם
וַיֹּאמֶר כִּי־אָרֶד אֶל־בְּנֵי אָבִל שְׂאֵלָה וַיִּבְךְ אֹתוֹ
אָבִיו: ³⁶ וְהַמְדִּנִּים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרַיִם לְפוֹטִיפָר
סָרִיס פְּרַעֲהָ שֶׁר הַטְּבָחִים:

אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר
במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו והיה כאשר בא יוסף אל אחיו
ויפשטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים
אשר עליו ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק
אין בו מים וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו
והנה ארוחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה:
ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו
וכסינו את דמו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל
תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו ויעברו
אנשים מדינאים סוחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן
הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים
כסף וביאו את יוסף מצרימה וישב ראובן אל
הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו וישב
אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא ויקחו
את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את
הכתנת בדם וישלחו את כתנת הפסים וביאו אל
אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכרנא הכתנת בך
הוא אם לא וכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה
אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרע יעקב שמלתיו
וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים
ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם
ויאמר כי ארד אל בני אביל שאלה ויבך אתו
אביו והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים